

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

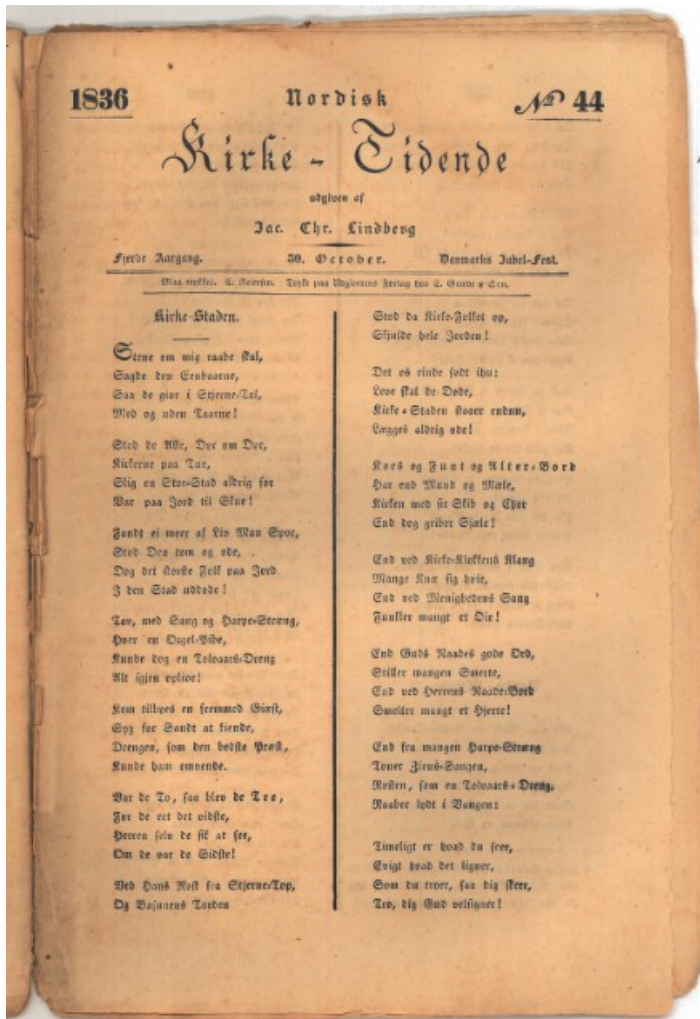
Titel: Salmer i anledning af jubelfesten 1836

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Salmer i anledning af jubelfesten 1836", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 689. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_567-txt-shoot-idm148/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

1836

Nordisk

N° 44

Kirke - Tidende

udgivet af

Jac. Chr. Lindberg

Fjerde Aargang.

29. October.

Denmarks Jubel-Fest.

Udg. af H. S. Sørensen. Trykt hos Højbogens Forlag hos E. Christensens & Co.

Kirke-Staden.

Stene en mig raade Sal,
Sagde den Grundvaar,
Saa de gier i Sjernes-Lal,
Med og uden Laarne!

Sted de Alle, Der om Dem,
Kulterar paa Tus,
Sag en Stads-Stad aldrig før
Der paa Jord til Stær!

Geht si mere af sin Mar Spor,
Sted Den ten og ede,
Dag det bedste Helt paa Jord
I den Stad uddede!

Ten, med Sang og Harpe-Stræng,
Dere en Dags-Vide,
Kunde dog en Tolvaars-Dreng
Alt igjen optive!

Ken tilkes en fremmed Gierl,
Gyg for Svandt at fiende,
Drengen, som den bedste Vred,
Kunde ham emende.

Var de To, saa blev de Tre,
For de eet det vilste,
Dereen selv de sit at ste,
Om de oar de Gidste!

Det Høst Helt fra Sjernes-Lal,
Dy Wajernes Løsten

Stad da Kirke-fjeldet og,
Sjælde hele Jorden!

Det es rinde sedt ihu:
Vere Sal de Dede,
Kirke-Staden Raar endan,
Vagge aldrig edel!

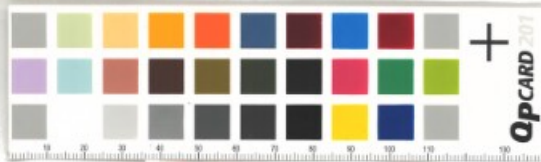
Kæd og Junt og Hiter-Ord
Der end Wand og Malt,
Kisten med sit Stib og Gyt
End dog giber Stær!

End ved Kirke-Klosterk Mæng
Mange Sag sig hede,
End ved Menighedens Sang
Hankter moigt et Die!

End Guds Raades gode Ved,
Sikke mangen Sætte,
End ved Herrens Raade-Ved
Smøtte moigt et Hjerte!

End fra mangen Harpe-Stræng
Toner Jern-Sangre,
Kisten, som en Tolvaars-Dreng,
Raader ledt i Vangre!

Timeligt er hoed du fere,
Sigt hoed det liger,
Som du troer, saa dig fere,
Ten, dig Gud vellygner!

Edet af vor Herres Mund,
 Tag det, som det lyder!
 Alt det ret af Hjertens-Gaard!
 Giv da det freder.

Alle Kirkerne paa Jord
 Og i Taalst sammen!
 Hyl dem saa med Vord's Ord
 Og med Hæders Hæder!

Da det og Jerusalem
 Saaer dig for Die,
 Som Gud's Bøls det rette Hjem,
 Højt paa Guds Høje!

Kalk og Sten er Skjægs-Værk,
 Saa ei Tro og Tænk,
 Naar i Mønden, evig Hærf,
 Sig med Gud de sankt!

Hvad da faaer, er i Hæd
 Sikkelig tilhæd,
 Da det sine Højen-Gaard
 Hjertet hører med Glæde!

Saa Man i hver Højen-Gaard,
 Høst hos fromme Højen,
 Højt af Hæd i Jesu Naam,
 Kirke-Stæden hører!

David's - Psalm. *)

Giv mig, Gud, en Psalmes-Tungel
 Saa jeg ret for dig kan sange,
 Højt og lydelig,
 Saa jeg sote kan med Glæde:
 Sædt det er om dig af hæde,
 Men Hæd og Gode!

*) Det er David's - Psalmene 84, 85, 92, 96
 (med titel af 97) og 110, frit efterfanger, med
 De paa Høje i det Nærværende.

Lad din Haade mig sejsode,
 For en Møgen, og begynde
 Dagen med din Høje!
 Og naar Højen-Møgen ringer,
 Lad min Høje paa Høje-Dinger
 Stige ligevind!

Alrig næsten dig kan love
 Høje paa Jord og Høje i Høje,
 For din Højen-Gaard:
 For hvad du, i Høje og Høje,
 Højer os til Høje og Høje,
 Høje end Høje ved!

Høje dit Høje er Høje Højen,
 I din Højen Højen Højen,
 Som of den har os;
 Kun en Høje ved det Høje,
 Høje Høje er Høje Høje,
 Høje Høje!

Høje Høje er Høje Højen,
 Høje, for den ret Højen,
 Høje i sin Høje;
 Høje Høje Høje af Høje,
 Men i Højen Højen Høje
 Høje du Højen!

Dine Højen gaar Højen,
 Og som Høje Høje de Høje
 Høje Høje Høje;
 Men i Højen Højen Høje
 Høje Højen Høje
 Høje din gode Høje!

Høje Højen Høje Høje Høje,
 Høje Høje Høje Høje
 Dit det gode Høje:
 Som en Høje, som en Høje,
 Saa Høje og Høje Højen
 Højen Høje paa Jord!

